

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

NACRT

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
O SOCIJALNOM OSIGURANJU IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE
I REPUBLIKE MAĐARSKE
S KONACNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, rujan 2005.

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
O SOCIJALNOM OSIGURANJU
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE MAĐARSKE**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje predloženog Zakona o potvrđivanju Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske, potpisanog 8. veljače 2005. sadržana je u članku 139. stavku 1., a u svezi s člankom 56. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTICI, TE OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

1. Ocjena stanja

Medudržavni odnosi na području socijalnog osiguranja između Republike Hrvatske i Republike Mađarske uređeni su Konvencijom između Vlade FNRJ i Vlade NR Mađarske o uređenju pitanja socijalnog osiguranja njihovih državljana sklopljene 7. listopada 1957., koju je Republika Hrvatska preuzela sukcesijom.

Potvrđivanjem i stupanjem na snagu Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske (u daljnjem tekstu: Ugovor o socijalnom osiguranju) prestat će primjena dosadašnje Konvencije, a mjerodavna državna i provedbena tijela dviju država međusobnim će sporazumima urediti postupak za ostvarivanje prava, prilagođen odredbama Ugovora.

2. Cilj koji se donošenjem Zakona želi postići

Donošenjem Zakona o potvrđivanju Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske od strane Hrvatskog sabora, stjecu se uvjeti za izmjenu pisanih obavijesti diplomatskim putem o završetku odgovarajućih postupaka, potrebnih za stupanje na snagu ovog Ugovora, a čime će u skladu s člankom 140. Ustava Republike Hrvatske, Ugovor postati dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i po pravnoj snazi iznad Zakona na područjima koja uređuje.

Primjena Ugovora utjecat će na kvalitetniju i primjereniju socijalnu sigurnost državljana, odnosno osiguranika obiju država koji su tijekom svog radnog vijeka razdoblja osiguranja ostvarili u obje države.

3. Osnovna pitanja koja se predlažu urediti zakonom

Prijedlogom Zakona potvrđuje se Ugovor o socijalnom osiguranju, potpisan 8. veljače 2005. u Budimpešti, kako bi, prema članku 140. Ustava Republike Hrvatske, odredbe Ugovora nakon njegovog stupanja na snagu, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i izravno se primjenjivale pri ostvarivanju prava iz socijalnog osiguranja koja su uređena Ugovorom.

Prijedlogom Zakona, odnosno Ugovorom o socijalnom osiguranju koji je njegov sastavni dio uređuju se:

- prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja,
- prava iz zdravstvenog osiguranja,
- prava za vrijeme nezaposlenosti.

Prava se u Ugovoru zasnivaju na sljedećim uobicajenim načelima za dvostrane ugovore a na području socijalnog osiguranja:

- *jedinstvenosti pravnog područja* država ugovornih stranaka u primjeni propisa iz socijalnog osiguranja, što znači da se pri stjecanju i korištenju prava uzimaju u obzir pravne činjenice nastale u objema državama;

- *jednakosti pravnog položaja državljana i osiguranika* dviju država u pogledu prava i obveza određenih zakonodavstvom ugovorne stranke na čijem se području osoba nalazi;

- *zbrajanja razdoblja osiguranja* ili drugih razdoblja koja se prema pravnim propisima ugovornih stranaka uzimaju u obzir za ispunjenje uvjeta radi stjecanja prava na davanja;

- *zajamcenoj isplati priznatih davanja* (mirovina i drugih davanja) stecenih prema zakonodavstvu ugovornih stranaka, iz jedne ugovorne stranke na područje druge ugovorne stranke;

- *zaštiti stecenih prava i prava u tijeku stjecanja* u slučaju otkazivanja Ugovora.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOG ZAKONA

Provedba ovog Zakona ne zahtijeva dodatno izdvajanje financijskih sredstava iz državnog proračuna.

Naime, ovaj Ugovor o socijalnom osiguranju predstavlja kontinuitet u odnosima dviju država na području socijalnog osiguranja, te izvršenje Ugovora ne iziskuje dodatna sredstva u državnom proračunu.

Vrijedno je napomenuti da će svaka od ugovornih stranaka isplacivati korisniku dio mirovine u vrijednosti primjerenoj dužini rada, odnosno mirovinskog staža ostvarenog na njezinom području.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU ODNOSNO STUPANJE NA SNAGU ZAKONA DANOM OBJAVE

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske po hitnom postupku, nalazi se u odredbi članka 159. stavka 1. i 2. Poslovnika Hrvatskog sabora ("Narodne novine", broj 6/02 - pročišćeni tekst, 41/02, 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo citanje.

V. TEKST KONACNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine" broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske predlaže se donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske.

Konacni prijedlog Zakona o potvrđivanju Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske glasi:

**KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU UGOVORA O SOCIJALNOM OSIGURANJU IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE MAĐARSKE**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske potpisan u Budimpešti 8. veljače 2005. u izvorniku na hrvatskom i mađarskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

**UGOVOR
O SOCIJALNOM OSIGURANJU
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE MAĐARSKE**

Republika Hrvatska i Republika Mađarska
(u daljnjem tekstu: ugovorne stranke)

radi uređivanja međusobnih odnosa na području socijalnog
osiguranja, dogovorile su sljedeće:

**ODJELJAK I.
Opće odredbe**

**Članak 1.
Znacjenja izraza**

(1) U ovom Ugovoru znace izrazi:

1. "Hrvatska"
- Republiku Hrvatsku;

- "Mađarska"
- Republiku Mađarsku;

2. "državljanin"
- u odnosu na Hrvatsku, hrvatskog državljanina,
- u odnosu na Mađarsku, mađarskog državljanina;

3. "pravni propisi"
- zakone i ostale opće pravne akte koji se odnose na grane socijalnog osiguranja navedene u članku 2. stavku 1. ovog Ugovora;

4. "nadležno tijelo"
- ministarstva, ministri ili druga nadležna tijela odgovorna za primjenu pravnih propisa navedenih u članku 2. stavku 1. ovog Ugovora;

5. "nositelj"
- instituciju zaduženu za provedbu pravnih propisa navedenih u članku 2. stavku 1. ovog Ugovora;

6. "nadležni nositelj"
- nositelja kod kojega je osoba osigurana u času podnošenja zahtjeva za davanje ili kod kojega ima pravo na davanje ili bi ga imala da boravi na području ugovorne stranke u kojoj je posljednji put bila osigurana;

7. "tijela za vezu"
- institucije koje će nadležna tijela imenovati za održavanje uzajamne veze radi provedbe ovog Ugovora;

8. "osiguranik"
- osobu osiguranu prema pravnim propisima navedenim u clanku 2. ovog Ugovora;
9. "clanovi obitelji"
- osobe odredene ili priznate kao clanovi obitelji, prema hrvatskim pravnim propisima, odnosno, osobe koje su odredene ili priznate kao bliski pripadnici obitelji, prema madarskim pravnim propisima;
10. "prebivalište"
- mjesto na podrucju jedne ugovorne stranke u koje se osoba naseli s namjerom da u njemu stalno živi i u kojem je prijavljena u skladu s odgovarajucim pravnim propisima te ugovorne stranke;
11. " boravak"
- mjesto na podrucju jedne ugovorne stranke na kojem se osoba privremeno zadržava ili boravi;
12. "razdoblja osiguranja"
- razdoblja placenih doprinosa, razdoblja zaposlenja kao i posebna razdoblja koja su priznata, prema pravnim propisima ugovorne stranke;
13. "davanje u naravi"
- zdravstvenu zaštitu, odnosno zdravstvene usluge koje se pružaju u okviru obveznoga zdravstvenog osiguranja, prema pravnim propisima navedenim u clanku 2. ovog Ugovora;
14. "novcano davanje"
- svako novcano davanje iz mirovinskog i invalidskog i zdravstvenog osiguranja, ukljucujuci sve dodatke, doplatke i povecanja, prema pravnim propisima u clanku 2. ovoga Ugovora;
15. "davanja za nezaposlenost"
- u Hrvatskoj: novcana naknada za nezaposlenost,
- u Madarskoj: naknada za nezaposlenost.

(2) U ovom Ugovoru ostali izrazi imaju znacenje koje im pripada, prema pravnim propisima ugovornih stranaka.

Clanak 2.

Pravni propisi na koje se Ugovor odnosi

(1) Ovaj se Ugovor odnosi na pravne propise:

u Hrvatskoj o:

1. obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti,
2. obveznom mirovinskom i invalidskom osiguranju,
3. davanjima za nezaposlenost,

u Madarskoj o:

1. davanjima javnog osiguranja u naravi te novcanim davanjima kao i njihovom pokrivicu:
 - a) davanjima u slucaju bolesti i majcinstva,
 - b) davanjima za slucaj nesrece,
 - c) mirovinskim davanjima;
2. davanjima za slucaj nezaposlenosti.

- (2) Ovaj se Ugovor odnosi i na sve pravne propise koji obuhvacaju, mijenjaju ili dopunjavaju pravne propise navedene u stavku 1. ovoga clanka.
- (3) Ovaj se Ugovor takoder odnosi na pravne propise jedne ugovorne stranke kojima se proširuju postojeći sustavi osiguranja iz stavka 1. ovoga clanka na nove kategorije osiguranika ili kojima se utvrđuju novi sustavi ili grane socijalnog osiguranja, pod uvjetom da nadležno tijelo te ugovorne stranke izvijesti o tome nadležno tijelo druge ugovorne stranke. Ako nadležno tijelo druge ugovorne stranke u roku od tri mjeseca, od dana primitka obavijesti, ne izjavi svoje protivljenje, smatra se da je druga ugovorna stranka suglasna s proširenjem Ugovora na navedene pravne propise prve ugovorne stranke.

Clanak 3.

Osobe na koje se Ugovor primjenjuje

- (1) Ovaj se Ugovor primjenjuje na osobe na koje se primjenjuju ili su se primjenjivali pravni propisi jedne ili obiju ugovornih stranka, navedeni u clanku 2. ovog Ugovora.
- (2) Ugovor se takoder odnosi na članove obitelji osoba iz stavka 1. ovoga clanka, ako njihova prava potjecu od prava osoba iz stavka 1. ovoga clanka.

Clanak 4.

Jednakost državljana

- (1) Ne određuje li ovaj Ugovor drukcije, pri primjeni pravnih propisa jedne ugovorne stranke, s njenim državljanima izjednačeni su državljani druge ugovorne stranke.
- (2) Stavak 1. ovoga clanka ne dira u:
 - a) pravne propise obiju ugovornih stranka o sudjelovanju osiguranika i poslodavaca u tijelima nositelja i saveza;
 - b) odredbe o reguliranju tereta osiguranja u međudržavnim ugovorima ugovornih stranaka s trecim državama;
 - c) pravne propise ugovornih stranaka o osiguranju osoba zaposlenih u službenim predstavništvima jedne od ugovornih stranaka u trecim državama ili pri članovima takvih predstavništava.
- (3) Ispunjavajući obveze koje proizlaze iz članstva u Europskoj uniji, Madarska će tijekom primjene ovog Ugovora, postupati prema državljanima Europske unije, koji koriste pravo slobodnog kretanja namijenjenog gospodarskoj djelatnosti, jednako kao prema madarskim državljanima. Ugovorne stranke će u tu svrhu surađivati.

Clanak 5.

Izjednačenost područja

- (1) Ne određuje li ovaj Ugovor drukcije, mirovine i druga novcana davanja, s izuzetkom davanja za slučaj nezaposlenosti, na koja postoji pravo prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, ne smiju se smanjivati, mijenjati, stavljati u mirovanje, oduzeti ili plijeniti zato što korisnik prebiva na području druge ugovorne stranke.
- (2) Državljanima druge ugovorne stranke, koji imaju prebivalište u trecjoj državi, davanja u novcu, prema pravnim propisima iz clanka 2. ovog Ugovora, isplacivat će prva ugovorna stranka pod istim uvjetima kao i svojim državljanima koji tako prebivaju.

(3) Stavak 1. ovoga clanka ne vrijedi za davanja koja se odobravaju ovisno o imovinskim prilikama, odnosno prihodima korisnika.

ODJELJAK II.

Odredbe o pravnim propisima koji se primjenjuju

Clanak 6.

Opće pravilo osiguranja

Ne određuje li cl. 7., 8. i 9. ovog Ugovora drukcije, obveza osiguranja osobe koja obavlja neku djelatnost utvrđuje se prema pravnim propisima ugovorne stranke na cijem se području ta djelatnost obavlja. Za obavljanje nesamostalne djelatnosti to vrijedi i onda ako je prebivalište zaposlenika ili sjedište poslodavca na području druge ugovorne stranke.

Clanak 7.

Posebne odredbe

- (1) Ako poslodavac sa sjedištem u jednoj ugovornoj stranci pošalje svog zaposlenika da obavlja poslove u drugoj ugovornoj stranci, taj je zaposlenik osiguran prema pravnim propisima prve ugovorne stranke, ako obavljanje njegove djelatnosti na području druge ugovorne stranke vremenski ne potraje duže od 24 mjeseca. Ako se obavljanje takve djelatnosti mora produžiti za razdoblje duže od predviđena 24 mjeseca, primjena pravnih propisa ugovorne stranke u kojoj poslodavac ima sjedište moci će se iznimno, na zajednicki zahtjev zaposlenika i poslodavca, produžiti za još 24 mjeseca, uz pristanak nadležnog tijela, odnosno institucije koju ono ovlasti, ugovorne stranke u kojoj se djelatnost obavlja.
- (2) Ako osoba koja obavlja samostalnu djelatnost na području jedne ugovorne stranke, ode na područje druge ugovorne stranke radi privremenog obavljanja te djelatnosti, na nju se najduže 12 mjeseci, nakon njenog odlaska, primjenjuju pravni propisi prve ugovorne stranke, kao da obavlja djelatnost na njenom području.
- (3) Na putujuće osoblje poslodavca, koji se bavi zračnim, cestovnim ili željeznickim prometom, primjenjuju se isključivo pravni propisi ugovorne stranke na cijem je području sjedište poslodavca.
- (4) Na osobe zaposlene na brodu, koji plovi pod zastavom jedne od ugovornih stranaka, primjenjuju se pravni propisi ugovorne stranke pod cijom zastavom brod plovi.
- (5) Na osobe koje nisu navedene u stavku 4. ovoga clanka, a obavljaju poslove utovara i istovara, popravka ili nadzora broda dok se on nalazi u luci druge ugovorne stranke, primjenjuju se pravni propisi ugovorne stranke kojoj pripada luka.
- (6) Osobe zaposlene u državnim ili javnim službama, službeni predstavnici i s njima izjednacene osobe jedne ugovorne stranke, koje se zbog obavljanja svoje djelatnosti upućuju na područje druge ugovorne stranke, ostaju kao i članovi njihovih obitelji, osigurani prema pravnim propisima ugovorne stranke koja ih šalje.

Clanak 8.

Clanovi diplomatskih misija i konzularnih ureda

U odnosu na primjenu zakonodavstva navedenog u clanku 2., ovaj Ugovor neće utjecati na primjenu odredaba Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961. i Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963.

Clanak 9.

Iznimke

Nadležna tijela ugovornih stranka, odnosno institucije koje ona ovlaste, mogu dogovorno produžiti rokove, te utvrditi i druge iznimke osim onih navedenih u clanku 7. ovog Ugovora.

ODJELJAK III.

Posebne odredbe

POGLAVLJE 1.

Zdravstveno osiguranje

Clanak 10.

Zbrajanje razdoblja osiguranja

Za stjecanje, ocuvanje i ponovno uspostavljanje prava na davanja iz zdravstvenog osiguranja zbrajaju se razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir prema pravnim propisima obiju ugovornih stranka, ako se ne odnose na isto razdoblje.

Clanak 11.

Davanja u naravi

- (1) Osiguranik, zdravstveno osiguran kod nadležnog nositelja jedne ugovorne stranke ima pravo na hitne zdravstvene usluge za vrijeme privremenog boravka na području druge ugovorne stranke.
- (2) U slučaju kada je osigurani slučaj već nastao, osiguranik mora, prije privremene promjene boravka, pribaviti suglasnost nadležnog nositelja. Suglasnost se može uskratiti zbog zdravstvenog stanja osiguranika. Nadležni nositelj može dati suglasnost i naknadno ako ju osiguranik iz objektivnih razloga nije prethodno zatražio.
- (3) Davanja u naravi iz stavka 1. i 2. ovoga clanka osiguraniku pruža nositelj u mjestu boravka na teret nadležnog nositelja. Postojanje prava određuje se prema pravnim propisima nadležnog nositelja, a opseg, vrsta i način pružanja davanja u naravi, prema pravnim propisima nositelja u mjestu boravka.
- (4) Odredbe ovoga clanka primjenjuju se i na članove obitelji osiguranika.

Clanak 12.

Ostvarivanje prava izaslanih zaposlenika

- (1) Osobe iz clanka 7. stavka 1., 2., 3., 4. i 6., clanka 8. i clanka 9. ovog Ugovora davanja u naravi ostvaruju od nositelja mjesta boravka u skladu s njegovim pravnim propisima, a na teret nadležnog nositelja.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga clanka, uz suglasnost nadležnog nositelja, primjenjuje se i na clanove obitelji koji borave s osiguranikom na podrucju druge ugovorne stranke.

Clanak 13.

Ostvarivanje prava umirovljenika

- (1) Korisnik mirovine iz mirovinskog osiguranja obiju ugovornih stranaka, ima pravo na davanja u naravi, prema pravnim propisima one ugovorne stranke u kojoj ima prebivalište.
- (2) Korisnik mirovine iz mirovinsko osiguranja samo jedne ugovorne stranke, a koji ima prebivalište na podrucju druge ugovorne stranke, ima pravo na davanje u naravi od nositelja mjesta prebivališta, a na teret nadležnog nositelja.
- (3) Stavak 1. i 2. ovoga clanka odnosi se i na clanove obitelji korisnika mirovine.
- (4) Odredbe ovoga clanka se ne primjenjuju sve dok je doticna osoba radi ostvarivanja prihoda zdravstveno osigurana, prema pravnim propisima jedne od ugovornih stranaka.

Clanak 14.

Ostvarivanje prava clanova obitelji

Clanovi obitelji osiguranika, osiguranog prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, koji imaju prebivalište u drugoj ugovornoj stranci, koriste davanja u naravi koja pruža nositelj mjesta prebivališta, prema pravnim propisima koje on primjenjuje, a na teret nadležnog nositelja.

Clanak 15.

Odobrenje davanja vece vrijednosti

Za odobrenje proteza i drugih davanja u naravi vece vrijednosti primjenom clanka 11., 12., clanka 13. stavka 2. i 3. i clanka 14. ovog Ugovora, potrebna je prethodna suglasnost nadležnog nositelja. Suglasnost nije potrebna ako davanje nije moguće odgoditi bez ugrožavanja života ili zdravlja doticne osobe ili ako se troškovi tih davanja nadoknaduju u paušalnim svotama prema clanku 17. stavku 2. ovog Ugovora.

Clanak 16.

Nositelj u mjestu prebivališta ili boravka

Davanje u naravi u svezi s clankom 11. do 15. ovog Ugovora, dužan je pružiti nositelj u mjestu prebivališta ili boravka.

Clanak 17.
Nadoknađivanje troškova

- (1) Davanja koja je nositelj jedne ugovorne stranke pružio na teret nadležnog nositelja druge ugovorne stranke, na osnovi odredaba ovog poglavlja, nadoknađuju se na osnovi stvarnih troškova.
- (2) Tijela za vezu mogu, umjesto obracuna stvarnih troškova, ugovoriti paušalnu nadoknadu troškova za pojedine kategorije osiguranika.

POGLAVLJE 2.

Invalidske, starosne i obiteljske mirovine

Clanak 18.
Zbrajanje razdoblja osiguranja

- (1) Ako nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava na davanja, predvideni pravnim propisima jedne ugovorne stranke, isključivo na osnovi razdoblja osiguranja ostvarenih prema pravnim popisima te ugovorne stranke, nadležni će nositelj uracunati razdoblja osiguranja, ostvarena prema pravnim propisima druge ugovorne stranke, kao da su ostvarena prema pravnim popisima prve ugovorne stranke, pod uvjetom da se ta razdoblja ne poklapaju.
- (2) Ako pravni propisi jedne ugovorne stranke podređuju odobrenje pojedinih davanja uvjetu da su razdoblja osiguranja navršena u djelatnosti koja podliježe posebnom sustavu ili ako pružanje davanja ovisi o ostvarenom razdoblju osiguranja u određenom zanimanju ili djelatnosti, radi određivanja prava na davanja, zbrajaju se samo razdoblja navršena u odgovarajućem sustavu druge ugovorne stranke, odnosno razdoblja navršena u istoj djelatnosti ili zanimanju, ako u drugoj ugovornoj stranci ne postoji poseban sustav za istu djelatnost ili zanimanje. Ako zbroj ovih razdoblja osiguranja ne omogućava stjecanje prava na davanja u posebnom sustavu, uracunata će se razdoblja uzeti u obzir za stjecanje prava na davanja u općem sustavu osiguranja.
- (3) Ako i pored primjene navedenih odredaba pod stavkom 1. i 2. ovoga clanka, nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava na davanja, nadležni nositelj uzima u obzir i razdoblja osiguranja navršena u trećim državama koje su za obje ugovorne stranke vezane odvojenim ugovorima o socijalnom osiguranju u kojima se predviđa zbrajanje razdoblja osiguranja. Ako je samo jedna ugovorna stranka povezana ugovorom s trećom državom, tada ta ugovorna stranka uzima u obzir i razdoblja osiguranja koja su njezini državljani ostvarili u trećoj državi, ako ugovorom s tom trećom državom nije drukcije određeno.
- (4) Razdoblja osiguranja iz ovoga clanka uzimaju se u obzir u stvarnom trajanju u skladu s pravnim propisima ugovornih stranaka.

Clanak 19.
Samostalna mirovina

Ako su ispunjeni uvjeti predvideni pravnim propisima jedne ugovorne stranke za stjecanje prava na davanja bez potrebe zbrajanja razdoblja osiguranja, nadležni nositelj te ugovorne stranke utvrđuje svotu davanja obracunatu isključivo na osnovi razdoblja osiguranja navršenih unutar pravnih propisa koje on primjenjuje. Ova odredba primjenjuje se i u slučaju kada osiguranik prema pravnim propisima druge ugovorne stranke ima pravo na davanja prema clanku 18. ovog Ugovora, obracunata prema clanku 20. ovog Ugovora.

Clanak 20.

Obracun razmjernog dijela davanja

Ako prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, pravo na davanje postoji samo uz primjenu clanka 18. ovog Ugovora, nadležni nositelj te ugovorne stranke utvrđuje davanje isključivo na osnovi razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir prema pravnim propisima koji se primjenjuju. Ako davanje nije moguće odrediti na način iz prethodne recenice, davanje se određuje na sljedeći način:

1. nadležni nositelj najprije utvrđuje teorijsku svotu davanja na koju bi osiguranik imao pravo kada bi sva zbrojena razdoblja osiguranja bila navršena unutar pravnih propisa koje on primjenjuje. Svota davanja koja ne zavisi od dužine mirovinskog staža, uzima se također kao teorijska svota;
2. zatim, nadležni nositelj utvrđuje stvarnu svotu davanja na koju osiguranik ima pravo, tako da teorijsku svotu iz točke 1. ovoga clanka svodi na odnos između razdoblja osiguranja navršenih prema pravnim propisima koje on primjenjuje i ukupno zbrojenih razdoblja osiguranja;
3. ako je ukupno trajanje razdoblja osiguranja, zbrojenih prema clanku 18., duže od najdužega trajanja razdoblja propisanog pravnim propisima jedne ugovorne stranke za izračunavanje najveće svote davanja, nadležni nositelj za izračunavanje davanja prema točkama 1. i 2. ovoga clanka uzima u obzir to najduže trajanje, umjesto ukupno zbrojenih razdoblja.

Clanak 21.

Osnovica za obracun davanja

Ako pravni propisi jedne ugovorne stranke predviđaju izračunavanje davanja prema prihodu, odnosno prema uplacenom doprinosu, nadležni nositelj te ugovorne stranke uzima u obzir isključivo ostvareni prihod, odnosno uplata doprinosa prema pravnim propisima koje on primjenjuje.

Clanak 22.

Razdoblje obveznog osiguranja kraće od 365 dana

Ako ukupno trajanje razdoblja obveznog osiguranja, navršeno prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, ne ispunjava bar 365 dana i ako, uzimajući u obzir samo ta razdoblja, ne proizlazi nikakvo pravo na davanja, nositelj te ugovorne stranke nije dužan pružiti davanja za ta razdoblja. Ova će razdoblja osiguranja uzeti u obzir nadležni nositelj druge ugovorne stranke kako zbog stjecanja prava na davanja u smislu pravnih propisa te ugovorne stranke, tako i za njihovo obračunavanje, kao da je to razdoblje navršeno prema njezinim pravnim propisima.

Clanak 23.

Neistodobno određivanje davanja

- (1) Ako nisu istodobno ispunjeni uvjeti za stjecanje prava na davanja, prema pravnim propisima obiju ugovornih stranaka, pravo na davanje određuje svaka ugovorna stranka posebno, u vrijeme kada su ispunjeni uvjeti prema njezinim pravnim propisima.
- (2) Kasnije steceno davanje, prema pravnim propisima druge ugovorne stranke, nema utjecaja na prije utvrđeno davanje, prema pravnim propisima prve ugovorne stranke.

Clanak 24.

Uvažavanje cinjenica

Ako prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, razdoblje osiguranja ili određeno cinjenicno stanje produžava razdoblje u kojem, da bi se ostvarilo pravo na davanje, mora biti navršeno određeno razdoblje osiguranja, to se razdoblje produžava odgovarajucim razdobljem osiguranja, odnosno postojanjem određenog cinjenicnog stanja (korištenje mirovine, davanja za slucaj bolesti, majcinstva, nesrece na poslu, nezaposlenosti i dr.) u drugoj ugovornoj stranci.

Clanak 25.

Obiteljska mirovina

Odredbe clanka 18. do 24. ovog Ugovora odgovarajuće se primjenjuju i u slucaju ostvarivanja prava na mirovinu clanova obitelji.

POGLAVLJE 3.**Nesreca na poslu i profesionalne bolesti****Clanak 26.**

Zdravstvena zaštita

- (1) Osoba koja zbog nesrece na poslu ili profesionalne bolesti ima pravo na davanja u naravi, prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, a boravi ili prebiva na podrucju druge ugovorne stranke, ima pravo na davanja u naravi na teret nadležnog nositelja od nositelja u mjestu boravka ili prebivalištu, prema pravnim propisima koji za tog nositelja vrijede, kao da je doticna osoba osigurana kod njega. Jednako vrijedi clanak 15. ovog Ugovora.
- (2) Za nadoknadjivanje troškova iz stavka 1. ovoga clanka jednako vrijedi clanak 17. ovog Ugovora.

Clanak 27.

Prijasnje nesrece na poslu

Ako pravni propisi jedne ugovorne stranke propisuju da se za procjenu stupnja nesposobnosti ili tjelesnog oštećenja uzimaju u obzir prijašnje nesrece na poslu i profesionalne bolesti, uzet ce u obzir i nesrece na poslu i profesionalne bolesti koje su nastale prije, prema pravnim propisima druge ugovorne stranke.

Clanak 28.

Nesreca na putu

Ako osoba koja prebiva na podrucju jedne ugovorne stranke i na osnovi pripisanog ugovora o radu putuje u drugu ugovornu stranku radi stupanja na posao i na najkracem putu bez prekida do mjesta rada, doživi nesrecu, naknadu za tu nesrecu isplacuje nositelj te ugovorne stranke, u skladu s pravnim propisima o osiguranju za slucaj nesrece na poslu. To vrijedi i za nesrecu koju zaposlenik doživi pri povratku u državu prebivanja neposredno nakon isteka ugovora o radu na osnovi kojega je putovao u drugu ugovornu stranku.

Članak 29.

Davanja za profesionalne bolesti

- (1) Istovrsna davanja za profesionalne bolesti, koja se nadoknađuju, prema pravnim propisima obiju ugovornih stranaka, padaju na teret nadležnog nositelja ugovorne stranke na cijem je području posljednji put obavljena djelatnost koja je utjecala na nastanak profesionalne bolesti.
- (2) Ako je osiguranik, prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, već ostvario davanje na temelju profesionalne bolesti, nositelj te ugovorne stranke je obavezan pružati davanja i u slučaju pogoršanja bolesti. Ako je, međutim, osiguranik nakon pružanja prava na davanje prema pravnim propisima prve ugovorne stranke, bio u drugoj ugovornoj stranci zaposlen na poslovima koji sadrže isti posebni rizik za koji je ostvareno davanje i ako je došlo do pogoršanja bolesti, davanja za to pogoršanje obaveza su nositelja druge ugovorne stranke, s time da nositelj prve ugovorne stranke ostaje u obvezi pružanja prije odobrenog davanja. U navedenom slučaju nositelj druge ugovorne stranke odobrava davanje samo u visini razlike između davanja koje bi pripadalo nakon pogoršanja prema pravnim propisima koje on primjenjuje i davanja koje bi pripadalo prema tim pravnim propisima prije pogoršanja.

POGLAVLJE 4.**Nezaposlenost****Članak 30.**

- (1) Državljeni ugovornih stranaka imaju pravo na davanja za nezaposlenost u onoj ugovornoj stranci čiji su državljani, neovisno o tome u kojoj su ugovornoj stranci bili osigurani prije nastupanja nezaposlenosti.
- (2) Pri utvrđivanju davanja za nezaposlenost ugovorne će stranke uzeti u obzir ostvareno razdoblje osiguranja u drugoj ugovornoj stranci, uz izuzetke utvrđene u stavku 3. i 4. ovoga članka, kao da je ovo razdoblje osiguranja nezaposlena osoba ostvarila u svojoj državi, pod uvjetom da se prema pravnim propisima te države ovo razdoblje osiguranja smatra razdobljem za stjecanje prava.
- (3) Na hrvatske državljane primjenjuje se stavak 2. ovoga članka pod uvjetom da su u Hrvatskoj bili osigurani najmanje 26 tjedana u posljednjih 12 mjeseci prije podnošenja zahtjeva.
- (4) Uvjet minimalnog razdoblja od 26 tjedana, utvrđen u stavku 3. ovoga članka, ne vrijedi za nezaposlene osobe čije je zaposlenje bilo predviđeno na duži rok, ali je bez njihove krivnje okončano prije isteka 26 tjedana.
- (5) Pri utvrđivanju davanja za nezaposlenost, prema mađarskim pravnim propisima, umjesto place ostvarene za vrijeme hrvatskih razdoblja osiguranja uzet će se u obzir mađarski prosjek odgovarajuće place istog ili sličnog radnog mjesta.
- (6) Trajanje primanja davanja umanjuje se za ono razdoblje za koje je nezaposlena osoba u drugoj ugovornoj stranci, unutar posljednjih 12 mjeseci, prije podnošenja zahtjeva, već primala neki oblik davanja za nezaposlenost.

ODJELJAK IV.**Razne odredbe****Članak 31.**

Obveze nadležnih tijela

- (1) Način primjene ovog Ugovora utvrdit će nadležna tijela (članak 1. stavak 1. točka 4. ovog Ugovora) posebnim sporazumom koji će stupiti na snagu istodobno kada i ovaj Ugovor.
- (2) Sporazumom iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela ustanovljuju tijela za vezu, radi lakše primjene Ugovora, osobito zbog uspostave jednostavnog i brzog povezivanja nositelja.

Članak 32.

Administrativna i pravna pomoć

- (1) Nadležna tijela će se međusobno izvještavati o:
 1. poduzetim mjerama radi primjene ovog Ugovora;
 2. izmjenama pravnih propisa koje se odnose na primjenu ovog Ugovora.
- (2) Nadležna tijela, nositelji i tijela za vezu dviju ugovornih stranaka, obvezuju se na uzajamnu besplatnu pomoć i suradnju pri primjeni ovog Ugovora.
- (3) Liječničke preglede osoba, koje imaju prebivalište ili boravak na području druge ugovorne stranke, obavlja nositelj mjesta prebivališta ili boravka na zahtjev i na teret nadležnog nositelja. Troškovi liječničkih pregleda se ne nadoknađuju ako su obavljani u interesu nositelja obiju ugovornih stranaka.

Članak 33.

Ovlasti diplomatskih misija i konzularnih ureda

Diplomatske misije i konzularni uredi jedne ugovorne stranke na području suvereniteta druge ugovorne stranke imaju pravo, na zahtjev korisnika, poduzimati radnje potrebne za osiguranje i očuvanje prava državljana prve ugovorne stranke, predviđenih ovim Ugovorom, bez dokazivanja punomoci. Ona mogu, u interesu državljana, predavati zahtjeve, izjave ili pravna sredstva.

Članak 34.

Oslobađanje od ovjere i plaćanja pristojbi

- (1) Oslobađanje ili smanjenje pristojbi, predviđenih pravnim propisima jedne ugovorne stranke, za ostvarivanje prava iz članka 2. ovog Ugovora, prema pravnim propisima te ugovorne stranke, vrijedi i za ostvarivanje prava iz istog članka, prema pravnim propisima druge ugovorne stranke.
- (2) Isprave, dokumente i podneske bilo koje vrste, koje je potrebno priložiti radi primjene ovog Ugovora, nije potrebno ovjeravati.
- (3) Potvrde o izvornosti dokumenata, koje izdaju nadležna tijela, nadležni nositelji i tijela za vezu jedne ugovorne stranke, smatraju se važećim za nadležna tijela, nadležne nositelje i tijela za vezu druge ugovorne stranke.

Clanak 35.

Priznavanje ovršnih odluka i isprava

- (1) Ovršne odluke sudova, kao i ovršne isprave nositelja ili nadležnih tijela jedne ugovorne stranke o doprinosima i drugim potraživanjima iz socijalnog osiguranja, priznaju se i u drugoj ugovornoj stranci.
- (2) Priznavanje odluka i isprava, spomenutih u stavku 1. ovoga clanka, se može odbiti jedino ako se protivi javnom poretku (ordre public) one ugovorne stranke, u kojoj bi se odluka ili isprava trebala priznati.
- (3) Na osnovi ovršnih odluka i isprava, priznatih prema stavku 1. ovoga clanka, provodi se ovrha u drugoj ugovornoj stranci. Ovršni se postupak provodi prema pravnim propisima koji vrijede za ovrhu donijetih odgovarajucih odluka i isprava u onoj ugovornoj stranci na cijem se podrucju ovrha provodi. Izvornik odluke ili isprave mora sadržavati potvrdu o njezinoj ovršnosti (klauzula ovršnosti).
- (4) Uzajamna pomoc nositelja pri primjeni ovoga clanka ne ukljucuje zastupanje u sudskom postupku.

Clanak 36.

Naknada štete

- (1) Ako osoba koja, prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, prima davanje zbog neke štete koja je nastala na podrucju druge ugovorne stranke i ima prema njezinim pravnim propisima pravo na naknadu štete od trece osobe, tada pravo na naknadu štete prelazi na nositelja prve ugovorne stranke, prema pravnim propisima koji za njega vrijede.
- (2) Ako pravo na naknadu štete zbog istovrsnih davanja iz istoga slucaja štete pripada nositelju jedne ugovorne stranke i nositelju druge ugovorne stranke, može treca osoba, ono pravo koje prema stavku 1. ovoga clanka prelazi na oba nositelja namiriti uplatom jednom ili drugom nositelju. U medusobnom odnosu nositelji su se dužni razmjerno namiriti, prema davanjima koja isplacuju.

Clanak 37.

Podnošenje zahtjeva

- (1) Zahtjevi, izjave ili pravna sredstva, koja se primjenom ovog Ugovora ili pravih propisa jedne ugovorne stranke podnose nadležnom tijelu, nositelju ili nekoj drugoj nadležnoj službi jedne ugovorne stranke, smatraju se zahtjevima, izjavama ili pravnim sredstvima podnesenim nadležnom tijelu, nositelju ili drugoj nadležnoj službi druge ugovorne stranke.
- (2) Zahtjev za davanje, podnesen prema pravnim propisima jedne ugovorne stranke, smatra se također i zahtjevom za odgovarajuće davanje, prema pravnim propisima druge ugovorne stranke, koje dolazi u obzir primjenom ovog Ugovora. To ne vrijedi ako podnositelj zahtjeva izricito zahtijeva da se odgovori utvrđivanje prava na davanje, prema pravnim propisima druge ugovorne stranke.
- (3) Zahtjevi, izjave ili pravna sredstva, koja se primjenom pravih propisa jedne ugovorne stranke trebaju podnijeti u određenom roku nadležnom tijelu, nositelju ili drugoj nadležnoj službi te ugovorne stranke, mogu se u tom istom roku podnijeti odgovarajućem nadležnom tijelu, nositelju ili drugoj nadležnoj službi druge ugovorne stranke.

(4) Pri primjeni ovoga clanka navedene službe odmah prosljeđuju zahtjeve, izjave ili pravna sredstva izravno ili putem tijela za vezu ugovornih stranaka, odgovarajućem nadležnom tijelu, nositelju ili drugoj nadležnoj službi druge ugovorne stranke.

Clanak 38.

Održavanje odnosa i službeni jezici

(1) Nadležna tijela, nositelji i tijela za vezu dviju ugovornih stranaka, radi primjene ovog Ugovora uspostavljaju izravne međusobne odnose kao i s osobama koje sudjeluju u postupku ili s njihovim opunomoćenicima.

(2) Pri primjeni ovog Ugovora upotrebljava se hrvatski ili mađarski jezik.

Clanak 39.

Zaštita podataka

(1) Dostavljaju li se, na osnovi ovog Ugovora, osobni podaci, uz poštivanje pravnih propisa koji se primjenjuju na području obje ugovorne stranke, vrijede sljedeće odredbe:

- a) U svrhu provedbe ovog Ugovora i pravnih propisa na koje se Ugovor odnosi dopušteno je dostavljati podatke nadležnim službama u ugovornoj stranci koja ih prima. Ugovorna stranka koja prima podatke smije ih u tu svrhu obrađivati i koristiti. Inače je prosljeđivanje podataka drugim službama dopušteno samo uz prethodnu suglasnost službe koja ih dostavlja, u skladu s domaćim pravnim propisima koji se na nju odnose.
- b) Primatelj podataka izvješćuje službu koja ih dostavlja, na njen upit i u pojedinacnim slučajevima, u koju su svrhu i s kakvim su rezultatom dostavljeni podaci upotrijebljeni.
- c) Služba koja dostavlja podatke obvezna je brinuti o točnosti dostavljenih podataka, kao i o tome jesu li oni prijeko potrebni i primjereni zadanoj svrsi. Pritom treba brinuti o zabranama dostavljanja podataka koje predviđaju unutarnji pravni propisi te ugovorne stranke. Ustanovi li se da su dostavljeni podaci netocni ili se prema pravnim propisima ugovorne stranke koja ih dostavlja, nisu smjeli dostaviti, to se neodgodivo javlja službi koja prima podatke. Njena je dužnost te podatke ispraviti ili uništiti.
- d) Osobi na koju se podaci odnose daje se na njen zahtjev izvješće o podacima koji su o njoj dostavljeni i o svrsi njihovog korištenja, o pravnoj osnovi i vremenskom roku njihovog korištenja, te o krugu osoba kojima su podaci poslani ili se šalju, kao i za koje svrhe su dostavljeni. Inače, pravo takve osobe na izvješće o njenim osobnim podacima podliježe unutarnjem zakonodavstvu one ugovorne stranke od čije se službe izvješće traži. Ugovorna stranka koja prima podatke, kao i ugovorna stranka koja dostavlja podatke, je obvezna na zahtjev doticne osobe, ispraviti netocne podatke, ili izbrisati one podatke korištenje kojih je zabranjeno. O ispravci ili brisanju podataka dužna je izvijestiti drugu ugovornu stranku.
- e) Ako je služba jedne ugovorne stranke dostavila osobne podatke na osnovi ovog Ugovora, služba druge ugovorne stranke koja ih je primila ne može se, u okviru svoje odgovornosti prema mjerilima nacionalnog prava u odnosu na oštećenu osobu, da bi se oslobodila odgovornosti, pozivati na to da su dostavljeni podaci bili netocni. Isplati li služba koja je primila podatke, zbog štete uzrokovane korištenjem netocno dostavljenih podataka odštetu, služba koja je dostavila podatke nadoknađuje službi koja ih je primila cjelokupnu svotu isplacene odštete.

- f) Primljeni osobni podaci se uništavaju kada prestanu biti potrebni u svrhu cuvanja podataka u smislu pravnih propisa ugovorne stranke koja ih je primila.
- g) Služba koja dostavlja podatke i služba koja ih prima dužne su evidentirati dostavu i primitak osobnih podataka.
- h) Služba koja dostavlja podatke i služba koja ih prima dužne su dostavljene osobne podatke djelotvorno zaštititi od neovlaštenog pristupa, neovlaštene promjene i neovlaštenog objavljivanja.
- i) U slučaju kršenja prava doticnih osoba u svezi sa zaštitom podataka, ugovorne stranke su dužne osigurati njihovo obracanje neovisnom sudu ili drugoj službi, u skladu sa zakonodavstvom ugovorne stranke o postupanju s takvim podacima, ili podnošenje pravnog lijeka, ako je predviđeno.

(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka jednako vrijede i za tajne poduzeca i za poslovne tajne.

Članak 40.

Valuta i obracunski tecaj

- (1) Nositelji, nadležni za pružanje davanja, prema odredbama ovog Ugovora, utvrđuju i isplacuju korisnicima novcana davanja u službenoj valuti doticne ugovorne stranke.
- (2) Davanja korisnicima i nadoknade između nositelja, na temelju ovog Ugovora, placaju se u drugu ugovornu stranku u konvertibilnoj valuti.

Članak 41.

Zadržavanje zaostataka

Ako je nositelj jedne ugovorne stranke isplacivao korisniku veće davanje nego što mu pripada za razdoblje za koje je nositelj druge ugovorne stranke obavezan pružiti odgovarajuće davanje, tada će, na zahtjev nositelja prve ugovorne stranke, nositelj druge ugovorne stranke zadržati isplatu zaostataka svoga davanja do visine svote koju potražuje nositelj prve ugovorne stranke i izravno mu tu svotu isplatiti.

Članak 42.

Rješavanje sporova

- (1) Spорове о тумачењу и примјени овог Уговора, надлежна тијела рјешавају догoвoрно.
- (2) Ако се спор из ставка 1. овога чланка не може ријешити тада се, на приједлог владе једне од уговорних странака, предмет спора износи пред Арбитражни суд.
- (3) Арбитражни суд сазива од случаја до случаја. Влада сваке уговорне странке именује једног члана, а оба члана споразумно бирају држављанина неке треће државе као предсједника, којег потврђују владе обје уговорних странака. Чланови се именују у року од два мјесеца, а предсједник у року од три мјесеца, након што влада једне уговорне странке обавијести владу друге уговорне странке да жели изнијети спор пред Арбитражни суд.
- (4) Ако се рокови наведени у ставку 3. овога чланка не испуне, тада, због непостојања другог догoвoра, влада једне од уговорних странака може замолити предсједника Европског суда за људска права да обави потребна именувања. Ако је предсједник Европског суда за људска

prava državljanin jedne od ugovornih stranaka ili je iz nekoga drugog razloga spriječen, imenovanje će obaviti potpredsjednik. Ako je i potpredsjednik državljanina jedne od ugovornih stranaka ili je i on spriječen, imenovanje obavlja sljedeći član suda po položaju koji nije državljanin niti jedne od ugovornih stranaka.

- (5) Arbitražni sud odlučuje većinom glasova, na osnovi ovog Ugovora i na osnovi međunarodnog prava. Njegove su odluke obvezujuće i protiv njih se ne mogu ulagati pravni lijekovi.
- (6) Svaka ugovorna stranka snosi troškove svoga člana. Troškove za predsjednika i ostale troškove snose ugovorne stranke u jednakim dijelovima. Arbitražni sud može urediti plaćanje troškova i na neki drugi način.
- (7) O svim pitanjima koja nisu uređena ovim člankom Arbitražni sud sam odlučuje i uređuje svoj postupak.

ODJELJAK V.

Prijelazne i zaključne odredbe

Članak 43.

Prava na davanje

- (1) Ovaj Ugovor vrijedi i za osigurane slučajeve nastale prije njegovog stupanja na snagu.
- (2) Odluke donijete prije stupanja na snagu ovog Ugovora nisu smetnja za njegovu primjenu.
- (3) O pravima osoba čiji je zahtjev za davanje odbijen ili je davanje utvrđeno prije stupanja na snagu ovog Ugovora, može se odlučiti ponovno, na zahtjev, u skladu s ovim Ugovorom. Ponovno utvrđivanje može uslijediti i po službenoj dužnosti. To ni u kom slučaju ne smije dovesti do smanjenja prijašnjih prava korisnika.
- (4) Na ovom se Ugovoru ne temelje nikakva prava na davanja za razdoblja prije njegova stupanja na snagu.
- (5) Za utvrđivanje prava na davanje, prema ovom Ugovoru, uzimaju se u obzir i razdoblja osiguranja i druge činjenice koje su, prema pravnim propisima ugovornih stranaka, nastale prije stupanja na snagu ovog Ugovora.
- (6) Razdoblja osiguranja navršena prije 29. svibnja 1956., smatraju se stecenim razdobljima, prema pravnim propisima one ugovorne stranke na čijem je području navedenog dana bilo prebivalište doticne osobe.

Članak 44.

Stupanje Ugovora na snagu

Ugovorne stranke će diplomatskim putem razmijeniti obavijesti da su ispunjeni svi uvjeti predviđeni nacionalnim zakonodavstvom za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ugovor stupa na snagu prvoga dana drugog mjeseca, nakon mjeseca u kojem je dostavljena posljednja obavijest diplomatskim putem.

Članak 45.
Trajanje Ugovora

- (1) Ovaj se Ugovor sklapa na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna stranka može diplomatskim putem pisano otkazati Ugovor s posljednjim danom kalendarske godine, pridržavajući se otkaznog roka od šest mjeseci.
- (2) U slučaju otkaza i dalje vrijede odredbe ovog Ugovora za stečena prava, kao i za prava čije je stjecanje u tijeku, i to bez obzira na ograničavajuće odredbe, za slučaj boravka korisnika prava u inozemstvu.

Članak 46.
Stavljanje izvan snage prijašnje Konvencije

- (1) Stupanjem na snagu ovog Ugovora, Konvencija između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uređenju pitanja socijalnog osiguranja njihovih državljana, od 7. listopada 1957. prestaje važiti između Republike Hrvatske i Republike Mađarske.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na prava stečena prema Konvenciji između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uređenju pitanja njihovih državljana od 7. listopada 1957. Isto vrijedi i za prava čije je stjecanje u tijeku, a odnose se na razdoblja u kojima je navedena Konvencija bila na snazi.

U potvrdu navedenoga, opunomoćnici su potpisali ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Budimpešti, dana 08. veljače 2005. u dva izvornika svaki na hrvatskom i mađarskom jeziku, a oba su teksta jednako vjerodostojna.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA REPUBLIKU MAĐARSKU

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Branko Vukelic

Ministar gospodarstva, rada i
poduzetništva Republike Hrvatske

ZA REPUBLIKU MAĐARSKU

Jeno Racz

Ministar zdravstva
Republike Madarske

Clanak 3.

Za provedbu ovog Zakona nadležno je Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva i Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi.

Clanak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz clanka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te ce se podatak o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s odredbom clanka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju medunarodnih ugovora.

Clanak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

Clankom 1. Konacnog prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski Sabor potvrđuje Ugovor o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske, u skladu s odredbom članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, čime se iskazuje i formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana potpisanim Ugovorom.

Clanak 2. Konacnog prijedloga Zakona sadrži tekst Ugovora o socijalnom osiguranju između Republike Hrvatske i Republike Mađarske, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Clankom 3. Konacnog prijedloga Zakona utvrđuje se da je provedba Zakona u nadležnosti Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva i Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi.

Clankom 4. Konacnog prijedloga Zakona utvrđuje se da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podatak o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Clankom 5. Konacnog prijedloga Zakona propisano je stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju ovog Ugovora.